



МІНІСТЕРСТВО
МОЛОДІ ТА СПОРТУ
УКРАЇНИ

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ДО 2028 РОКУ



ЗМІСТ

I. Про Стратегію.

II. Проблематика та обґрунтування змін.

III. Мета впровадження Стратегії.

IV. Вектор – підвищення рівня фізичної активності.

V. Вектор – якісні зміни в спорті вищих досягнень.

VI. Вектор – розвиток спортивної інфраструктури.

VII. Вектор – діджиталізація сфери фізичної культури і спорту.

VIII. Вектор – оптимізація кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту.

XIX. Ефект від реалізації Стратегії.

X. Нормативно-правове, організаційне, кадрове та матеріально-технічне забезпечення.

"Спортивна нація – здорова нація"

"В українців є всі шанси стати успішними в спорті, бо вони мають великий потенціал. Адже ми – нація переможців. Саме такі українці зможуть збудувати успішну державу. Завдання, покладені в основу Стратегії до 2028 року відображають мою глобальну мету".



**З повагою,
Міністр молоді та спорту України
Вадим ГУТЦАЙТ**

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ДО 2028 РОКУ

I. Про Стратегію

Урядом затверджено Програму дій, яка визначає цілі та пріоритети України на наступні чотири роки (постанова Кабінету Міністрів України від 02 квітня 2020 р. № 270). Однією з визначених цілей Програми є підвищення стандартів життя, а одним із ключових завдань – створення умов для формування фізичного і ментального здоров'я населення та підвищення іміджу України в світі, в тому числі – шляхом реалізації людського потенціалу нації.

Європейський вектор розвитку країни обумовлює організаційні зміни, що відбуваються у всіх сферах українського суспільства, у тому числі – сфері фізичної культури і спорту. За участю представників спортивних інституцій, народних депутатів України, спортсменів, тренерів, функціонерів сфери фізичної культури і спорту, громадськості, напрацьовано пропозиції щодо створення платформи для забезпечення ефективної взаємодії суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, з використанням новітніх ІТ-технологій, сучасного менеджменту для забезпечення якісних змін, спрямованих на популяризацію рухової активності, здорового способу життя та просування спортивного іміджу України в світі. Зазначені пропозиції покладено в основу Стратегії розвитку фізичної культури і спорту до 2028 року (далі – Стратегія).

Стратегія дасть змогу комплексно підійти до розвитку сфери, з використанням інклюзивного підходу та рівних можливостей для всіх верств українського суспільства, оновленої системи виховання атлетів, тренерів, менеджерів та функціонерів.

Стратегія визначає мету та основні завдання, спрямовані на створення умов для розвитку олімпійського руху, спорту вищих досягнень, які є основою формування позитивного іміджу України у світовому співтоваристві, підтримку паралімпійського і дефлімпійського руху, популяризації занять фізичною культурою і спортом як одного із напрямків самореалізації українців.

Цей документ визначає напрям розвитку фізичної культури і спорту України на наступні вісім років та поділяється на три етапи:

Перший етап 2020-2022 – визначення власних шляхів та затвердження плану дій, удосконалення нормативно-правової бази.

Другий етап 2023-2024 – реалізація плану дій та впровадження інновацій у сфері фізичної культури і спорту.

Третій етап 2024-2028 – підвищення конкурентоздатності сфери фізичної культури і спорту України в світі.

Стратегія підготовлена на виконання Указу Президента України №837/2019 від 8 листопада 2019 року "Про невідкладні заходи з проведення

реформ та зміцнення держави" відповідно до засад Олімпійської Хартії Міжнародного олімпійського комітету, Міжнародної хартії фізичного виховання, фізичної активності та спорту ЮНЕСКО, Європейської Спортивної Хартії, Національної стратегії "Рухова активність - здоровий спосіб життя - здорова нація".

II. Проблематика та обґрунтування змін

Аналіз стану існуючої системи фізичної культури та спорту в Україні свідчить, що ідеологічні, науково-методичні, організаційні, нормативно-правові та фінансові умови функціонування системи не відповідають суспільним запитам і потребам держави та європейським стандартам.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я в 2019 році за рівнем здоров'я українці перебувають на 93 місці з 169 країн світу. Щороку серцево-судинні захворювання в Україні забирають близько 400 тисяч життів українців.

Дослідження розвинутих країн доводять, що регулярні заняття фізичною активністю допомагають скоротити захворюваність на хвороби серцево-судинної системи до 36%, а також, в окремих випадках, зменшити негативний вплив на організм людини шкідливих звичок, підвищити стресостійкість та відволікти від асоціальної поведінки, сприяти розвитку усіх сфер нашого суспільства.

Нестабільний та недостатній рівень фінансування з державного та місцевого бюджетів, відсутність фіскальних стимулів, глобальних спонсорів, механізму прямого державного фінансування ініціатив та спортсменів, негативно позначається на розвитку спортивного середовища.

Система розвитку спортивної інфраструктури України засвідчує, що організаційні, нормативно-правові, кадрові та фінансові умови функціонування сфери не відповідають потребам держави, громадян, що займаються спортом за місцем проживання, фізкультурно-спортивній реабілітації осіб з інвалідністю, стандартам проведення рейтингових змагань, що, в цілому, не дає можливості забезпечити належне функціонування механізму саморозвитку спорту.

Загальна кількість спортивних споруд в Україні становить 96678 одиниць.

Зазвичай це об'єкти комунальної власності, спортивних товариств, спортивних шкіл, різних відомств та державних підприємств. Інформація, що міститься в Єдиному електронному всеукраїнському реєстрі спортивних споруд систематично не актуалізується, Міністерство не володіє точними даними про стан споруд, їх завантаженість, наявність інвентарю та обладнання, що об'єктивно знижує ефективність роботи.

Більшість спортивних споруд не відповідають міжнародним стандартам проведення змагань, відсутній механізм взаємодії з національними спортивними

федераціями щодо планування та створення об'єктів спорту. В результаті проводиться незначна кількість рейтингових міжнародних спортивних змагань в Україні.

Заклади державної та комунальної власності використовують застарілу матеріально-технічну базу та, в більшості випадків, рівень сервісу з надання спортивних послуг, не відповідає сучасним вимогам. Оновлення інфраструктури було розпочато лише декілька років тому.

Сучасні технології дозволяють створювати розумні багатofункціональні та доступні об'єкти для занять оздоровчою руховою активністю, а більшість європейців займаються спортом і фізичною активністю в облаштованих для цього парках.

Починаючи з 2008 року Україна поступово втрачає свої позиції у світовому спортивному русі (з 14 загальнокомандного місця у неофіційному заліку серед країн, що брали участь в Іграх XXIX Олімпіади, до 31 місця на Іграх XXXI Олімпіади 2016 року).

За останній паралімпійський цикл спостерігається стрімке зростання між країнами-учасниками змагань з паралімпійських та дефлімпійських видів спорту, у зв'язку із цим необхідно створити умови щодо збереження позицій національних збірних команд України з видів спорту осіб з інвалідністю на міжнародній спортивній арені та збереження темпів розвитку цього напрямку в Україні.

За оцінками експертів Всесвітнього антидопінгового агентства, Україна посідає одне з найвищих місць у світі з вживання допінгу, що негативно впливає на імідж України у міжнародному спортивному середовищі, тому боротьба з допінгом є пріоритетом діяльності та спільною відповідальністю усіх суб'єктів спортивного руху.

За відсутності системної політики і втрату лідерів та професіоналів сфери в повному обсязі не реалізується мета спорту вищих досягнень, а саме – гордість нації, покращення іміджу України та натхнення громадян через міжнародні спортивні перемоги.

Відсутня пряма конкуренція між федераціями, клубами, дитячо-юнацькими школами та спортсменами за фінансування, в результаті, не стимулюється розвиток суб'єктів сфери спорту.

Український спорт непривабливий для глядачів та спонсорів за відсутності бренду.

Індустрія спорту України є неконкурентною на світовому рівні, що не дає можливості розвиватися суміжним галузям, тому потребує уваги з боку держави.

Необхідно забезпечити розвиток індустрії та інфраструктури спорту, проведення на території країни міжнародних спортивних заходів. Це сприятиме розвитку сфери туризму і економіки держави в цілому.

III. Мета впровадження Стратегії

Метою Стратегії є формування в суспільстві моди на здоровий спосіб життя, збільшення кількості громадян, які охоплені регулярною руховою активністю, створення умов для розвитку сучасної і доступної спортивно-оздоровчої інфраструктури, забезпечення підготовки, участі національної збірної команди України в Олімпійських, Паралімпійських, Дефлімпійських, Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту, Шаховій Олімпіаді, інших представницьких світових та європейських змаганнях, сприяння входженню України до числа кращих держав.

Візія Стратегії: здорова та активна нація, яка реалізує особистісний потенціал, пишається досягненнями українських спортсменів та творить успішну Україну у світовому співтоваристві. Мотивація та натхнення українців через міжнародні спортивні успіхи і гордість нації.

Місія Стратегії: кожен українець має доступ до сучасної спортивної інфраструктури для регулярних занять фізичною культурою і спортом, досягнення українських атлетів є гордістю держави та надихають співгромадян.

Міністерством молоді та спорту України визначено п'ять векторів реалізації державної політики сфери, що утворюють платформу для формування здорової нації та успішної спортивної України в світі, а саме:

- підвищення рівня фізичної активності;
- якісні зміни в спорті вищих досягнень;
- розвиток спортивної інфраструктури;
- діджиталізація сфери фізичної культури і спорту;
- оптимізація кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту.

В основі кожного вектору держава ставить людину та її потреби.

Реалізація завдань векторів має забезпечити:

- популяризацію рухової активності серед різних вікових груп населення, в тому числі осіб з інвалідністю;
- підвищення престижу професій спортсмена та тренера;
- об'єднання українців під гаслом спорту та формування здоров'я нації як частини її культурного менталітету;
- впровадження якісних змін у спорті вищих досягнень;
- розвиток у регіонах країни сучасної, різноманітної, доступної спортивної інфраструктури для користування всіма верствами населення та організації підготовки спортсменів, проведення спортивних змагань національного та міжнародного рівнів;
- стимулювання державою суб'єктів сфери спорту щодо надання фізкультурно-оздоровчих послуг населенню;
- делегування частини функцій управління спортом національним спортивним федераціям України з метою розширення їх автономії;

стимулювання розвитку індустрії спорту шляхом меценатства та активного використання програми державно-приватного партнерства;

забезпечення якісної підготовки та участі національної збірної команди України в Олімпійських, Паралімпійських, Дефлімпійських, Всесвітніх іграх, Юнацьких олімпійських іграх;

досягнення атлетами України, у тому числі – з інвалідністю, високих результатів на міжнародній арені;

забезпечення суспільної інтеграції осіб з інвалідністю шляхом створення умов для проведення заходів фізкультурно-спортивної реабілітації;

перехід на цифрову взаємодію між Міністерством та суб'єктами сфери фізичної культури і спорту.

Фізична культура і спорт мають стати дієвим інструментом, що покращує здоров'я та якість життя населення в цілому та є природним прагненням громадян задовольнити свої потреби у фізичній активності.

IV. Вектор – підвищення рівня фізичної активності

Недостатній рівень пропаганди оздоровчої рухової активності, відсутність доступної спортивної інфраструктури належної якості в місцях масового відпочинку та за місцем проживання населення, недосконалість системи охорони здоров'я, низький рівень усвідомлення цінності здоров'я як власного капіталу, перебування переважної більшості населення в умовах соціально-економічної нестабільності призвели до несприятливих для ведення здорового способу життя обставин.

Численними науковими дослідженнями доведено, що рухова активність значною мірою сприяє покращанню здоров'я людини та подовженню тривалості життя.

Останнім часом в Україні спостерігається позитивна тенденція зростання числа осіб, які використовують різні види та форми оздоровчої рухової активності, зокрема, завдяки збільшенню пропозиції приватного сектору. Позитивна тенденція спостерігається також у зацікавленні співпраці державного та приватного секторів у розвитку масового спорту.

Людина, її життя та здоров'я – пріоритет демократичної держави.

Створення умов для занять фізичною культурою та спортом, прагнення людей до здорового способу життя мають стати частиною менталітету нації, підґрунтям для розвитку людського та економічного капіталу країни.

Стратегічна ціль:

створення у суспільстві умов для оздоровчої рухової активності та ведення здорового способу життя, формування здоров'я нації як найвищої соціальної цінності в державі.

Завдання для досягнення цілей:

забезпечення координації дій усіх заінтересованих суб'єктів, органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з питань популяризації серед населення фізичної культури і спорту;

створення інноваційного спортивного кластеру для забезпечення взаємодії, обміну ідеями і технологіями між представниками держави, бізнесу і науковцями з метою координації зусиль щодо підвищення рівня залученості населення до оздоровчої рухової активності;

розроблення комплексу показників для оцінки рівня фізичного здоров'я різних груп населення;

забезпечення популяризації фізичної культури і спорту та пропаганди здорового способу життя шляхом створення соціальної реклами на телебаченні, сторінках соціальних мереж, залучення провідних спортсменів, у тому числі – з інвалідністю, тренерів до формування ціннісного ставлення юнацтва і молоді до власного здоров'я, покращення фізичного розвитку та фізичної підготовленості з урахуванням вимог майбутньої професійної діяльності;

використання усіх доступних засобів масової комунікації для формування у суспільстві цінності збереження та зміцнення здоров'я шляхом поєднання фізичної активності з іншими складовими здорового способу життя;

сприяння створенню Фонду розвитку спорту та рухової активності для покращення матеріально-технічної бази спорту, популяризації оздоровчої рухової активності, джерелом наповнення якого визначити надходження від спеціального акцизного податку на спирт, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, доходи з організації та проведення азартних ігор та інших позабюджетних коштів від юридичних та фізичних осіб;

створення умов для запровадження механізму "гроші ходять за послугою" в системі масового спорту та оздоровчого фітнесу на місцевому рівні;

збільшення кількості загальнодоступних спортивних заходів для активного сімейного відпочинку в місцях масового відпочинку громадян;

облаштування безпечних маршрутів для пішохідного, велосипедного, водного туризму;

створення і забезпечення роботи мережі літніх шкіл плавання на відкритих водоймах;

удосконалення законодавства щодо підтримки та стимулювання суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, діяльність яких спрямована на заохочення людей до оздоровчої рухової активності;

опрацювання механізмів державно-приватного партнерства в інвестуванні розвитку вітчизняної фітнес-індустрії;

залучення інститутів громадянського суспільства, у тому числі молодіжних та дитячих громадських організацій, до проведення заходів з підвищення оздоровчої рухової активності населення;

модернізація в навчальних закладах системи фізичного виховання, яка має бути органічно поєднана з іншими компонентами здорового способу життя, а також інклюзивністю, для осіб з інвалідністю;

посилення відповідальності керівників навчальних закладів за забезпечення належного рівня рухової активності, розвиток і модернізацію фізичного виховання;

забезпечення медико-педагогічного контролю за фізичним вихованням дітей у дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладах;

сприяння впровадженню всеукраїнськими спортивними федераціями в навчальний процес та позакласну роботу з фізичного виховання у загальноосвітніх та вищих навчальних закладах популярних серед дітей та молоді видів спорту (розроблення методичних рекомендацій, покращення матеріально-технічного забезпечення тощо);

впровадження рухової активності для первинної профілактики хронічних неінфекційних захворювань та фізичної реабілітації; запровадження практики призначення лікарями, у тому числі сімейними, рухової активності як дієвого засобу зниження ризику неінфекційних захворювань; надання консультацій з питань використання оздоровчої рухової активності; удосконалення в цій частині підготовки та підвищення кваліфікації медичних працівників.

впровадження інклюзивного підходу в роботу суб'єктів масового спорту та оздоровчого фітнесу шляхом реабілітації людей з інвалідністю, у тому числі дітей, молоді, осіб з інвалідністю, що брали участь у Операції об'єднаних сил на сході України засобами фізичної культури і спорту та їх соціальна інтеграція до активного життя.

Ключові показники ефективності:

до 2022 року:

запроваджено систему моніторингу основних показників рухової активності різних вікових та соціальних верств, стимулюючих та стримуючих чинників;

розроблено методичні рекомендації щодо залучення дітей та молоді до занять оздоровчою руховою активністю для закладів загальної середньої освіти, інститутів громадянського суспільства, національних спортивних федерацій;

запроваджено механізм надання фітнес-клубами соціальної послуги населенню;

залучено не менше 19 % громадян до оздоровчої рухової активності;
розроблено механізм наповнення Фонду розвитку спорту та рухової активності надходженнями від спеціального акцизного податку на спирт, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, доходів з організації та проведення азартних ігор, інших позабюджетних коштів від юридичних та фізичних осіб.

до 2024 року:

запроваджено соціальну рекламу та пізнавальні програми щодо переваг оздоровчої рухової активності із залученням провідних спортсменів, у тому числі – з інвалідністю, та тренерів;

запроваджено програму "гроші ходять за послугою";

залучено не менше 23 % громадян до оздоровчої рухової активності;

забезпечено створення та функціонування Фонду розвитку спорту та рухової активності.

до 2028 року:

модернізовано в закладах освіти систему фізичного виховання та належний рівень рухової активності дітей та молоді, у тому числі – з інвалідністю;

запроваджено практику призначення лікарями, у тому числі сімейними, рухової активності як дієвого засобу зниження ризику неінфекційних захворювань;

залучено не менше 30 % громадян до оздоровчої рухової активності;

збільшено кількість інвестицій у сфері фізичної культури і спорту, поліпшено якість та доступність фізкультурно-спортивних послуг.

Ризики: складна соціально-економічна ситуація в країні, різні підходи органів місцевого самоврядування в умовах децентралізації, недостатня кількість кваліфікованих кадрів з високою мотивацією, що може значно зменшити очікувані результати.

Результат: збільшення до 30 % кількості людей, що регулярно займаються спортом та фізичною активністю.

V. Вектор – якісні зміни в спорті вищих досягнень

Невпинно загострюється конкуренція між державами, спортсмени яких традиційно виборюють нагороди, високі місця на головних міжнародних змаганнях. Значно підвищився рівень комерціалізації спорту, на спортивні результати посилився вплив інноваційних технологій та медико-біологічне забезпечення спорту вищих досягнень.

Відсутність комфортних умов для проведення навчально-тренувальних зборів в Україні, втрата фахових тренерів і спеціалістів, непопулярність спорту,

як професії, коли молодь не дуже охоче обирає спорт, відсутність системи кадрової політики у сфері фізичної культури і спорту, слабкий розвиток базових організаційних утворень, а саме: закладів фізичної культури і спорту, спортивних ліг, спортивних клубів, спортивних команд, регіональних відокремлених підрозділів і осередків всеукраїнських федерацій на місцевому рівні, нестабільне фінансування напряму спорту, неналежне інформаційне забезпечення та медійне висвітлення спортивних заходів, низька інформаційно-просвітницька діяльність у сфері спорту не сприяють розвитку та популяризації сфери.

Мала ємність українського рекламного ринку стримує зростання недержавного фінансування та приток інвестицій у спорт. Відсутність правового врегулювання про спонсорство та меценатство не дає змоги залучити додаткове джерело фінансування.

Спорт-частина іміджевої складової держави.

Досягнення атлетів – один з елементів формування державної політики, спрямованої на консолідацію українців, виховання культурної ідентичності через почуття пошани та гордості.

Виховна та рольова модель досягнення успіху через спорт вищих досягнень – важлива складова розвитку нації і ми не використовуємо її в повному обсязі, особливо в умовах глобалізації, можливостей медіа і соціальних мереж. Україні потрібно повернути свій статус однієї з провідних спортивних держав у світі.

Стратегічні цілі:

- 1) Україна – спортивна держава, що входить до кращих країн світу, де створено умови та можливості для підготовки спортсменів топ рівня.
- 2) українські спортсмени є гордістю держави та прикладом для молодого покоління;
- 3) високоефективна система підготовки спортсменів, тренерів, менеджерів і функціонерів найвищого рівня;
- 4) в Україні регулярно проходять міжнародні змагання світового рівня;
- 5) фінансування спорту вищих досягнень є прозорим та публічним;
- 6) Україна є частиною глобальної системи боротьби з вживанням допінгу у спорті;
- 7) забезпечення підготовки та участі команди України в Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських іграх є пріоритетним напрямком державної політики;
- 8) розвиток спортивної науки та медицини.

Завдання для досягнення цілей:

визначення пріоритетних видів спорту і щорічне оновлення переліку щодо формування державного замовлення для досягнення результатів кожним видом спорту;

створення належних умов для підготовки та участі національних збірних команд України з видів спорту, у тому числі осіб з інвалідністю в офіційних міжнародних спортивних змаганнях;

ґрунтування на засадах партнерства взаємовідносин між державним сектором і всеукраїнськими спортивними федераціями, сприяння розвитку їх самодостатності та делегування функцій з розвитку видів спорту;

розробка федераціями системи прозорої діяльності, власних концепцій розвитку спорту в умовах децентралізації влади та створення ними різноманітних освітніх спортивних програм;

розробка (запровадження) механізмів арбітражу та медіації з метою вирішення спорів у сфері спорту за прикладом діяльності Міжнародного спортивного арбітражу (CAS);

проведення щороку міжнародних змагань світового та Європейського рівнів та поступове збільшення їх кількості;

формування бренду спортсмена високого класу, який є гордістю нації та прикладом для молодого покоління та носієм соціальної та виховної місії;

створення високоефективної системи підготовки та підвищення кваліфікації спортсменів, тренерів, менеджерів і функціонерів сфери;

підтримка соціальної активності та громадських ініціатив у сфері спорту, у тому числі шляхом розвитку волонтерства;

забезпечення функціонування системи мотивацій тренерів і спортсменів до високих спортивних досягнень;

удосконалення системи стипендійної підтримки талановитих дітей;

створення сучасного центру спортивної науки та медицини в Україні з метою науково-методичного та медико-біологічного забезпечення підготовки спортсменів-кандидатів на участь в Олімпійських іграх;

вироблення постійного механізму моніторингу та імплементації міжнародних стандартів у сфері боротьби з допінгом у спорті; створення міжсекторальної системи координації питань боротьби з допінгом у спорті на державному та регіональному рівнях;

здійснення постійного моніторингу та імплементації міжнародних стандартів у сфері боротьби з допінгом у спорті;

усвідомлення усіма суб'єктами спортивного руху невідворотності санкцій та інших видів покарань за порушення антидопінгових правил. Особиста відповідальність, у тому числі фінансова, кожного спортсмена та його оточення за вживання допінгу;

забезпечення ефективної діяльності Національної платформи із запобігання

маніпулюваннями спортивними змаганнями та боротьби з договірними матчами, створеної на виконання положень Конвенції Ради Європи проти маніпулювання спортивними змаганнями, у тому числі шляхом участі у програмі Integrity Betting Intelligence System (IBIS) та збільшення кількості Single Point of Contact (SPOC) від України;

реформування системи резервного спорту, передусім, шляхом законодавчого удосконалення діяльності спортивних клубів різної форми власності, і розгалуження їхньої мережі на місцевому рівні, збереження системи дитячо-юнацьких спортивних шкіл та відкриття в них відділень з видів спорту осіб з інвалідністю, модернізація діяльності інших закладів фізичної культури і спорту;

забезпечення системного підходу до підготовки резерву шляхом проведення різноманітних фізкультурно-оздоровчих та спортивних заходів серед різних вікових груп, передусім – серед осіб шкільного та студентського віку;

своєчасне забезпечення сучасним обладнанням та інвентарем суб'єктів сфери фізичної культури і спорту відповідно до міжнародних стандартів;

спрямування спортивної діяльності на органічне поєднання зусиль держави, його урядових, суспільних і приватних організацій, установ та соціальних інститутів.

Ключові показники ефективності:

до 2022 року:

здобуто: 25-е загальнокомандне місце на Іграх XXXII Олімпіади, XXIV зимових Олімпійських іграх м. Пекін (Китай); 10-е загальнокомандне місце на XVI літніх Паралімпійських іграх в м. Токіо (Японія), XXIV літніх Дефлімпійських іграх (Бразилія), XIII зимових Паралімпійських іграх м. Пекін (Китай), не нижче 10-го місця на XI Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту м. Бірмінгем (США);

проведено не менше 20 міжнародних змагань з видів спорту в Україні;

здобуто нагороди на міжнародній спортивній арені спортсменами усіх вікових груп, у тому числі – з інвалідністю;

приведено чинне законодавство з питань антидопінгової діяльності у відповідність з міжнародними вимогами, зокрема Всесвітнім антидопінговим кодексом. Національна антидопінгова лабораторія працює окремо від НАДЦ, розвивається в напрямку акредитації Всесвітнім антидопінговим агентством;

налагоджена співпраця центрального органу виконавчої влади з федераціями з видів спорту;

спортсмени України відомі та упізнавані, є брендом здорового суспільства, гордістю нації та прикладом для молодого покоління;

фінансування спорту вищих досягнень є прозорим та публічним.

до 2024 року:

здобуто: 25-е загальнокомандне місце на Іграх XXXIII Олімпіади 2024 року м. Париж (Франція), 10-е загальнокомандне місце за результатами участі у XX зимових Дефлімпійських іграх (Канада), XVII літніх Паралімпійських іграх м. Париж (Франція);

проведено не менше 40 міжнародних змагань з видів спорту в Україні;

здобуто нагороди на міжнародній спортивній арені спортсменами усіх вікових груп, у тому числі – з інвалідністю;

створено якісну система підготовки спортсменів, спрямована на покращення результатів;

розпочато роботу сучасного центру спортивної науки та медицини в Україні для підвищення ефективності спортсменів вищої кваліфікації;

всі спортивні федерації з видів спорту є самодостатніми організаціями;

боротьба з допінгом є пріоритетом діяльності та спільною відповідальністю усіх суб'єктів спортивного руху. Національна антидопінгова лабораторія затверджена ВАДА, здійснює аналіз близько 500 проб крові на Біологічний паспорт спортсмена.

до 2028 року:

здобуто: здобуто: 21-е загальнокомандне місце на Іграх XXXIV Олімпіади 2028 року м. Лос-Анджелес (США), не нижче 20-го місця на зимових Олімпійських іграх м. Мілан і м. Кортіна-д'Ампеццо (Італія), 10-е загальнокомандне місце за результатами участі у XXV літніх Дефлімпійських іграх, XXIV зимових Паралімпійських іграх м. Мілан (Італія), XXI зимових Дефлімпійських іграх, XVIII літніх Паралімпійських іграх м. Лос-Анджелес (США);

високе загальнокомандне місце на Іграх XXXIV Олімпіади 2028 року м. Лос-Анджелес (США), зимових Олімпійських іграх

м. Мілан і м. Кортіна-д'Ампеццо (Італія), XXV літніх Дефлімпійських іграх, XXIV зимових Паралімпійських іграх м. Мілан (Італія), XXI зимових Дефлімпійських іграх, XVIII літніх Паралімпійських іграх м. Лос-Анджелес (США), на XII Всесвітніх іграх з неолімпійських видів спорту;

проведено не менше 80 міжнародних змагань з видів спорту в Україні;

здобуто винагороди на міжнародній спортивній арені спортсменами усіх вікових груп, у тому числі – з інвалідністю;

забезпечено рейтингове входження спортсменів національних збірних команд до переліку 100 кращих спортсменів світу в кожному виді спорту;

Акредитована Національна антидопінгова лабораторія проводить аналіз не менше 3000 допінг проб на рік;

впроваджено наукові інновації в систему підготовки та супроводу спортсменів під час тренувань та виступів.

Ризики: відтік людського капіталу високого класу з України, неприйняття повного необхідного пакету нормативно-правових актів Верховною Радою України, швидкий розвиток сфери в світі, за яким український спорт не буде встигати, зниження народжуваності в країні; недостатнє державне фінансування за відсутності механізмів щодо залучення позабюджетних коштів, коштів меценатів та благодійників; втрата закладів дитячо-юнацького та резервного спорту в умовах децентралізації влади; застосування допінгових речовин під час підготовки спортсменів, особливо дітей та молоді.

Результат: здобуття 25-го загальнокомандного місця на літніх Іграх Олімпіади 2024 року, 21-го загальнокомандного місця на літніх Іграх Олімпіади 2028 року, не нижче 20-го місця на зимових Олімпійських іграх 2022 і 2026 років та створення системи підготовки, здатної поліпшувати зазначені показники;

входження до ТОП-10 країн світу за результатами участі у Паралімпійських та Дефлімпійських іграх та створення позитивного іміджу України як одного із лідерів світу за темпами розвитку паралімпійського та дефлімпійського рухів.

VI. Вектор – розвиток спортивної інфраструктури

В Україні не вистачає сучасної, якісної та доступної спортивної інфраструктури, яка є основою для занять руховою активністю та спортом. Це є проблемою сфери, яка накопичувалася роками та суттєво гальмує її розвиток.

У сучасних умовах у провідних країнах світу дуже велику роль у розвитку спорту та фізичної активності відіграють місцеві органи влади, які несуть відповідальність за розвиток спортивної інфраструктури. Враховуючи те, що українська система організації та управління фізкультурно-спортивним рухом перейшла до принципів децентралізації владних функцій та повноважень, європейський досвід для нас дуже корисний.

Відсутність та невідповідність світовим стандартам об'єктів спортивної інфраструктури не дає можливості проведення на території країни міжнародних спортивних заходів, розвитку спорту, туристичної галузі і економіки держави в цілому.

Позитивною практикою, яка потребує продовження, є підтримка державних програм з будівництва, реконструкції та капітальних ремонтів спортивних споруд. Урядом затверджено умови надання субвенцій з державного бюджету для будівництва нових та реконструкції існуючих палаців спорту, спортивних басейнів та інших спортивних об'єктів.

Стратегічні цілі:

- 1) в Україні створена розгалужена мережа спортивної інфраструктури, доступна кожному громадянину;
- 2) всі об'єкти проінвентаризовані, оцифровані та перебувають в управлінні відповідних органів;
- 3) всі нові об'єкти спортивної інфраструктури будуються за міжнародними стандартами.

Завдання для досягнення цілей:

- проведення інвентаризації об'єктів всієї спортивної інфраструктури для визначення її реального стану, зокрема, їх доступності;
- здійснення комплексного аналізу розвитку окремих видів спорту в регіонах для створення спортивної інфраструктури, що відповідає національним та міжнародним стандартам;
- інтеграція національних спортивних федерацій у процес планування та створення об'єктів спорту;
- формування інфраструктури сучасних і привабливих спортивних споруд за місцем проживання, у місцях масового відпочинку громадян, на базі загальноосвітніх та вищих навчальних закладів, що мають бути легкодоступними для різних верств населення;
- удосконалення міського планування території в частині створення місць для активного відпочинку (зокрема, парків для рухової активності та спорту на свіжому повітрі) та облаштування безпечних велосипедних і пішохідних доріжок, внесення необхідних змін до відповідних будівельних норм і стандартів;
- створення розгалуженої мережі сучасних мультиспортивних комплексів, в тому числі – проєктів повторного використання для будівництва комунальних спортивних комплексів, плавальних басейнів, із застосуванням сучасних технологій та національних стандартів, для задоволення потреб населення в оздоровчій руховій активності, за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством;
- визначення переліку спортивних об'єктів, що відповідають вимогам міжнародних стандартів, для проведення в Україні міжнародних змагань різного рівня та створення належних умов для тренувань національних збірних команд;
- створення спортивної інфраструктури міжнародного зразка – розвиток центрів/баз олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки;
- створення умов щодо залучення інвесторів, меценатів та спонсорів до будівництва, відновлення та реконструкції існуючої спортивної інфраструктури;
- підвищення рівня конкурентоспроможності спортивної інфраструктури в розрізі надання якісних спортивних послуг;

запровадження комплексного міжвідомчого і збалансованого підходу до питань безпеки і охорони під час проведення масових спортивних заходів, з урахуванням кращого європейського та світового досвіду.

Ключові показники ефективності:

до 2022 року:

інвентаризовано та оцифровано 100% об'єктів спортивної інфраструктури; визначено перелік спортивних об'єктів, що відповідають міжнародним стандартам та можуть приймати найважливіші міжнародні спортивні змагання на території України;

визначено перелік інфраструктурних об'єктів, необхідний для кожного регіону України, з метою розвитку пріоритетних видів спорту;

створено фізкультурно-спортивні та реабілітаційні об'єкти у різних регіонах України, у т.ч. з використанням середньогірних умов українських Карпат;

створення фізкультурно-спортивних і реабілітаційних об'єктів Західного реабілітаційно-спортивного центру.

до 2024 року:

залучено національні спортивні федерації до процесу планування та створення об'єктів спорту;

розпочато будівництво та реконструкцію спортивної інфраструктури в усіх регіонах України із залученням коштів державного та місцевого бюджетів, приватного сектору економіки;

створено міжнародний тренувальний центр на базі Олімпійського навчально-спортивного центру "Конча-Заспа";

створено фізкультурно-спортивні і реабілітаційні об'єкти Всеукраїнського реабілітаційно-відновлювального спортивного центру.

до 2028 року:

створено 5 сучасних олімпійських центрів підготовки (Центр-Схід-Захід-Південь-Північ);

розпочато створення мережі мультиспортивних комплексів, розгалуженої мережі об'єктів базової інфраструктури, в тому числі, у парках та скверах, доступної для користування населенням України.

Ризики: відсутність скоординованої взаємодії між всіма суб'єктами, що беруть участь у створенні об'єктів спортивної інфраструктури, небажання з боку органів місцевого самоврядування розбудовувати мережу спортивних об'єктів масового спорту, відсутність механізмів залучення коштів та інвестицій, невиконання підрядниками вимог до існуючих стандартів.

Результат: спортивна інфраструктура доступна кожному українцю та відповідає стандартам проведення змагань національного і міжнародного рівнів.

VII. Вектор – діджиталізація сфери фізичної культури і спорту

Основною проблемою, яку покликана вирішити діджиталізація, є відсутність достовірних статистичних даних сфери, на основі яких можна здійснювати моніторинг її діяльності, виявляти проблемні питання та вживати оперативних заходів, спрямованих на впровадження якісних змін. За допомогою технологій штучного інтелекту на основі аналізу кількісних показників можна встановити зв'язки між різноманітними параметрами та побудувати прогностичні моделі запланованих заходів для впровадження ефективних управлінських рішень.

Перехід на цифрову взаємодію між Міністерством та суб'єктами сфери, віднесеними до його управління, дозволить перейти на безпаперову взаємодію та спростити бюрократичні процедури. Це скоротить видатки на адміністрування, зробить процедуру прийняття рішень оперативною та прозорою, а відповідно – знизить корупційні ризики.

Отже, процес діджиталізації сфери фізичної культури і спорту дозволяє вирішити проблеми, пов'язані з налагодженням оперативної комунікації, отриманням оперативних даних, проведенням узгоджувальних процедур, мінімізує витрачання часу на бюрократичні процедури та сприятиме прозорості діяльності сфери.

В рамках розвитку масового спорту електронні технології прискорять впровадження системи адресного фінансування споживачів фізкультурно-оздоровчих послуг та дозволять перерозподілити частину видатків від утримання установ, що надають фізкультурно-оздоровчі послуги до фінансування придбання вже існуючої фізкультурно-оздоровчої послуги, що значно збільшить географію таких послуг.

Також буде створено механізм зворотнього зв'язку між споживачем послуг та контролюючим органом з метою моніторингу якості наданих фізкультурно-спортивних послуг.

З метою популяризації рухової активності серед населення необхідно стимулювати ринок приватних ІТ-рішень для створення пошукових порталів фізкультурно-оздоровчих послуг, додатки з гейміфікації, тощо.

Для заохочення тренера за високі спортивні досягнення спортсмена-вихованця, зростання його спортивної майстерності, планування його кар'єри існує необхідність створення електронного паспорта спортсмена – інструмента взаємодії тренер-спортсмен-держава.

Використання електронних технологій дозволить повернути національним спортивним федераціям інституційну спроможність, спростить звітність, зробить їх діяльність прозорою та публічною, що знизить корупційні ризики. Це дозволить стартувати програмі "Меценатство в спорті". Спортивні організації зможуть використовувати звільнені від оподаткування кошти за цільовим призначенням. За рахунок електронних інструментів та спрощення узгоджувальних процедур збільшиться кількість змагань.

Окремою проблемою у сфері діяльності Міністерства є непрозорий розподіл державного фінансування між федераціями з видів спорту. Оцифрування показників діяльності федерацій дасть змогу перейти до стану автоматизованого формульного розподілу коштів без участі у цьому процесі людини.

Використання цифрових технологій дозволить проводити на високому організаційному рівні міжнародні спортивні змагання в Україні, допоможе ефективній взаємодії між організаторами змагань, органами влади та екстреними службами.

Цифрові технології дозволять створити державні картографічні дані щодо наявності і технічного стану спортивної інфраструктури в регіонах України, ступеню завантаження і прогнозу їх використання, допоможе планувати їх розбудову та розвиток.

Стратегічна ціль:

1) розроблення цифрової системи фізичної культури і спорту, що сприяє збільшенню залучення громадян до фізкультурно-оздоровчої і спортивної активності, стимулює розвиток видів спорту та досягнення українських спортсменів на міжнародній арені.

2) забезпечення прозорості діяльності та прозорого механізму розподілу коштів між суб'єктами сфери фізичної культури і спорту на публічній ІТ-платформі.

Завдання для досягнення цілей:

створення державних електронних реєстрів, що відображують всі параметри діяльності зацікавлених сторін сфери фізичної культури і спорту;

створення механізмів обробки отриманих даних та формування необхідних звітів у реальному часі;

розроблення та впровадження стимулів для передачі релевантних даних всіма зацікавленими сторонами сфери фізичної культури і спорту;

створення механізму побудови прогнозних моделей з використанням штучного інтелекту, що зможуть відобразити можливий стан розвитку сфери при зміні тих чи інших параметрів;

розроблення та впровадження механізму взаємодії електронної картки спортсмена з медичною електронною картою, що спростить процедуру отримання дозволу на тренування чи виступу у змаганнях;

створення платформи, що дозволить координувати дії між меценатами та отримувачами допомоги;

впровадження електронної системи спортивного сходження спортсмена від першого тренера та фахівців, дотичних до його зростання;

прозоре фінансування спорту вищих досягнень на основі публічної ІТ-платформи та ефективний розподіл фінансових ресурсів;

визначення критеріїв ефективності роботи національних спортивних федерацій, оцифрування їх діяльності та прозорий автоматизований розподіл фінансових ресурсів;

стимулювання участі громадян в оздоровчій руховій активності та їх рейтингування за рахунок запуску мотиваційних проєктів, гейміфікації тощо;

оцифрування об'єктів всієї спортивної інфраструктури і внесення повної та достовірної інформації до Єдиного електронного всеукраїнського реєстру спортивних споруд;

оцифрування всіх існуючих фізкультурно-оздоровчих і спортивних послуг, створення механізму їх додавання до електронної бази;

створення технічного механізму, що дозволить запровадити програму "Гроші ходять за послугою";

створення стимулів для вітчизняного ІТ-ринку щодо їх залучення до розробок програмного забезпечення для адміністрування діяльності федерацій та закладів, що надають фізкультурно-оздоровчі і спортивні послуги;

створення технічного механізму для отримання зворотнього зв'язку щодо якості наданих фізкультурно-оздоровчих і спортивних послуг населенню та вжиття оперативних заходів в разі виявлених порушень;

створення технічного механізму для координації взаємодії між організаторами, органами влади, власниками спортивних споруд та майданчиків і екстреними службами під час проведення міжнародних змагань на території України;

створення єдиного електронного календаря спортивних заходів для спрощення процедури погодження та звітності про їх проведення;

створення механізму комунікації зі всіма зацікавленими учасниками процесу для отримання можливості інформування Міністерством сегментованої аудиторії.

Ключові показники ефективності:

до 2022 року:

внесено зміни до законодавства щодо забезпечення функціонування електронної системи сфери фізичної культури і спорту.

введено в тестову експлуатацію:

- електронні реєстри з даними всіх зацікавлених учасників процесу;
- модуль для обробки даних зі створених електронних реєстрів, який відображує поточний стан сфери фізичної культури і спорту;
- модуль, що дозволить отримати повноцінну автономію федераціям з видів спорту;
- розроблено механізм та створено технічні умови для реалізації проєкта "Гроші ходять за послугою";

розроблено механізм координації взаємодії під час проведення міжнародних спортивних заходів в Україні;

розроблено та введено у тестову експлуатацію модуль адміністрування отримання електронного допуску за станом здоров'я для занять фізичною культурою і спортом;

запроваджено експеримент щодо автоматизованого формульного розподілу державного фінансування між національними федераціями з видів спорту;

рейтингування спортсменів відбувається в автоматичному режимі.

до 2024 року:

введено в промислову експлуатацію електронні інструменти та механізми взаємодії сфери фізичної культури і спорту.

до 2028 року:

розроблено майданчик та створено стимули для гармонійного розвитку вітчизняних ІТ-технологій у сфері фізичної культури і спорту;

створено конкурентоздатні вітчизняні ІТ-технології, що є прикладом для інших держав, провідні спеціалісти обмінюються досвідом з іншими країнами стосовно створення аналогічних діджитал систем у світі;

розроблено актуалізовані плани заходів для вдосконалення існуючої електронної системи сфери фізичної культури і спорту на наступні роки.

Ризики: висока вартість розроблення продуктів, що в умовах обмеженого фінансування може затягнути процес розробки, тестування та впровадження в експлуатацію. Можливий супротив з боку функціонерів сфери, що дотримуються консервативних поглядів та їх небажання прозоро здійснювати свою діяльність.

Результат: оцифровано механізми взаємодії Мінмолодьспорту з суб'єктами сфери фізичної культури і спорту. Ефективні управлінські рішення впливають на розвиток та ключові досягнення сфери.

VIII. Вектор – оптимізація кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту

Досягнення мети складної соціальної системи – фізичної культури і спорту – детерміновано рівнем кадрового забезпечення. Це комплекс дій, спрямованих на ефективний розвиток кадрового потенціалу шляхом: визначення кількості та якості необхідного персоналу (планування кадрових потреб); встановлення кваліфікаційних вимог до відповідних професій; здійснення підготовки необхідних фахівців та забезпечення їх безперервного професійного розвитку; проведення періодичного оцінювання (сертифікації) їх готовності до успішного виконання функціональних обов'язків; здійснення належного матеріального та морального заохочення працівників.

Впродовж останнього десятиріччя у системі кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту накопичено низку суперечностей між реальним станом справ та запитами суспільства і новими можливостями для їх задоволення. Усунення наявних протиріччя становитиме базис для зростання кількості персоналу, спроможного до успішного вирішення професійних завдань на основі використання наукових знань і передової практики роботи та з урахуванням нових викликів.

Передусім треба визначити, яка кількість персоналу, задіяна, і головне, має бути задіяна у вітчизняній сфері фізичної культури і спорту. Нині діюча статистика не дає об'єктивної відповіді на це питання. Існуюча практика збору інформації функціонує в Україні уже понад сорок років. Вона, на жаль, не відображає реального стану справ у державі, особливо у приватному та громадському секторах сфери. Відсутня методика розрахунку потреби відповідних кадрів. У Європейському Союзі на кожні 10 тис. осіб наявного населення є 34 заняті в системі спорту. В Україні – орієнтовно 18 таких фахівців (відставання в 1,9 рази).

В Україні відзначаються значні резерви у визначенні кваліфікаційних вимог до професій з фізичної культури і спорту, відповідних професійних функцій та трудових дій для їх реалізації, а також компетентностей, необхідних для успішної професійної діяльності. Функціонуюча система атестації тренерів вимагає суттєвого реформування на основі дотримання принципів об'єктивності та незалежності оцінювання професійної підготовленості усіх працівників сфери фізичної культури і спорту. Фахова освіта також вимагає удосконалення в частині забезпечення належної спрямованості та якості освітнього процесу.

Відсутні умови для впровадження індивідуальної траєкторії підвищення кваліфікації фахівців з фізичної культури і спорту.

Стратегічна ціль:

забезпечення вітчизняної сфери фізичної культури і спорту фахівцями належної кваліфікації, спроможних досягти візії та реалізувати місію цієї сфери у розвитку суспільства та держави загалом й конкретної особистості зокрема.

Завдання для досягнення цілей:

обґрунтування інноваційної технології збору та аналізу статистичної інформації стосовно зайнятих фахівців у сфері фізичної культури і спорту;

визначення нормативів кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту;

здійснення комплексних заходів зі створення нових робочих місць у сфері фізичної культури і спорту;

затвердження галузевої рамки кваліфікацій та професійних стандартів для сфери фізичної культури і спорту;

впровадження у сферу фізичної культури і спорту системи періодичної сертифікації фахівців, сформованої з урахуванням вітчизняних особливостей та передового світового досвіду, а також із залученням громадськості, зокрема спортивних федерацій, та суб'єктів приватного сектору;

прийняття сучасної концепції розвитку фахової освіти у сфері фізичної культури і спорту, де формальна освіта розглядатиметься як відправна, далі – входження фахівця в професію на основі інформальної освіти, зокрема наставництва, потім – безперервний професійний розвиток шляхом неформальної освіти та самоосвіти;

встановлення преференцій під час вступу для здобуття фахової передвищої та вищої освіти з фізичної культури і спорту вступникам, які займались в системі дитячо-юнацького спорту та мають необхідний рівень спеціальної підготовленості;

підвищення престижності професій у сфері фізичної культури і спорту на ринку праці за рахунок удосконалення нормування та оплати праці, підвищення соціальних гарантій та закріплення інших переваг серед відповідної категорії працівників;

віднесення питання кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту до функціоналу відповідного центрального органу виконавчої влади та створення при ньому координаційної ради з цього питання.

Ключові показники ефективності:

до 2022 року:

оновлено систему обліку кадрів сфери фізичної культури і спорту;
запроваджено нормативні показники кількості фахівців з фізичної культури і спорту на 10 тис. осіб наявного населення;

затверджено узгоджений з Національною рамкою кваліфікацій цілісний опис рівнів кваліфікацій виду економічної діяльності за КВЕД ДК 009:2010 – 93.1 Діяльність у сфері спорту;

встановлено на законодавчому рівні, що до повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері фізичної культури і спорту, віднесено організацію кадрового забезпечення цієї сфери;

визначено у відповідних нормативно-правових документах переваги під час вступу для здобуття фахової передвищої та вищої освіти з фізичної культури і спорту вступників, які займались в системі дитячо-юнацького спорту та мають необхідний рівень спеціальної підготовленості.

до 2024 року:

затверджено галузеві професійні стандарти для сфери фізичної культури і спорту;

затверджено сучасну концепцію розвитку фахової освіти у сфері фізичної культури і спорту в Україні;

сформовано систему періодичної сертифікації фахівців з фізичної культури і спорту;

затверджено комплексні заходи з підвищення престижності професійної праці та створення нових робочих місць у сфері фізичної культури і спорту;

до 2028 року:

запроваджено системний моніторинг галузевого ринку праці на всіх рівнях адміністративно-територіального устрою, починаючи з об'єднаних територіальних громад;

скореговано (у разі необхідності) раніше затверджені та впроваджені концепції, стандарти, нормативи, положення та інші документи з удосконалення системи кадрового забезпечення сфери фізичної культури і спорту.

Ризики: дефіцит різних видів ресурсів (людських, фінансових, організаційних) для вирішення наведених завдань і досягнення вказаної стратегічної цілі;

проблеми наступності у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту при зміні керівництва відповідного центрального органу виконавчої влади;

недостатня підтримка зазначених ініціатив на законодавчому рівні, а також зацікавленими сторонами – центральними органами виконавчої влади, представниками громадських організацій та приватних структур.

Результат: створено ефективну систему забезпечення вітчизняної сфери фізичної культури і спорту необхідною кількістю належно підготовлених та вмотивованих фахівців, які успішно реалізують визначені трудові функції.

XIX. Ефект від реалізації Стратегії

Скоординовано діяльність суб'єктів різних секторів соціально-економічної сфери державної політики, що сприятиме зміні поведінки громадян на користь використання оздоровчої рухової активності та ведення здорового способу життя і формування здорового суспільства;

створено необхідні інформаційні, фінансові, кадрові, матеріально-технічні умови для стимулювання громадян, у тому числі – з інвалідністю, до занять регулярною оздоровчою руховою активністю;

створено сучасну, якісну та доступну спортивну інфраструктуру для надання якісних фізкультурно-спортивних послуг населенню, проведення навчально-тренувальних зборів та міжнародних змагань на території України;

створено умови для розвитку спорту вищих досягнень, відомі тренери та спортсмени є гордістю держави та прикладом для дітей і молоді;

забезпечено взаємодію федерацій зі світовою спільнотою, що стимулює розвиток відповідних видів спорту;

здобуто національною збірною командою України не нижче 21-го загальнокомандного місця на Олімпійських іграх, 10-го загальнокомандного місця на Паралімпійських, Дефлімпійських та Всесвітніх іграх;

збільшено кількість спортивних споруд у регіонах України та створено додаткові умови для туризму;

створено прозору електронну систему взаємодії всіх суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, для здійснення оперативного моніторингу результативності виконання завдань та прийняття ефективних управлінських рішень;

створено ефективну систему підготовки фахівців сфери фізичної культури і спорту.

Ефективна синергія зусиль всіх суб'єктів сфери, на основі новітніх ІТ-технологій, сучасної розгалуженої інфраструктури, прозорої діяльності, оновленої системи підготовки кадрів створить платформу для творення успішної, здорової нації, натхненної успіхами вітчизняних атлетів.

Х. Нормативно-правове, організаційне, кадрове та матеріально-технічне забезпечення

Нормативно-правове та організаційне забезпечення реалізації Стратегії здійснюватиметься шляхом розроблення та прийняття в установленому порядку відповідних законодавчих та інших нормативно-правових актів, планів та заходів, спрямованих на реалізацію положень Стратегії, проведення моніторингу стану їх виконання.

Кадрове забезпечення Стратегії базується на використанні обґрунтованих підходів до системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців сфери та прогнозування результатів, залучення висококваліфікованих фахівців, які володіють сучасними методиками тренування та фізкультурно-спортивної реабілітації осіб з інвалідністю, організації наукових досліджень у межах галузі "Фізичне виховання і спорт".

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії здійснюватиметься за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, інших не заборонених законодавством джерел, залучення у сферу фізичної культури і спорту позабюджетних коштів.